

[View this email in your browser](#)

התיק שהזכיר לי למה בחרתי להיות עורכת דין לזכויות אדם

שלום חברים\ות,

לפני שנתיים קיבלתי שיחת טלפון מאישה בשם מייס. ששת אחיה היתומים היו לכודים בעזה, לאחר שהוריהם ואחיהם הצעיר נהרגו בהפצצה ישראלית. אחרי מאבק משפטי שנמשך שנתיים, זכיתי לראות אותם מגיעים סוף-סוף למקום מבטחים.

אתמול, בזמן שהילדים שלי התכוננו ללכת לבית הספר, קיבלתי חדשות משמחות. לראשונה מזה שלוש שנים, ארבעה מהאחים היתומים זכו להתחיל שנת לימודים רגילה, כמו שמגיע לכל ילד וילדה.

שמי מייסא אבו סאלח אבו עכר. אני עורכת דין לזכויות אדם כבר 17 שנה, ובשבע השנים האחרונות אני עובדת במוקד להגנת הפרט.

אני רוצה לספר לכם על אחד התיקים הקשים והמשמעותיים ביותר שעבדתי עליהם לאורך הקריירה שלי.

ב10 ביולי 2024, בשיא המלחמה בעזה, הפציץ הצבא הישראלי את בית משפחת אל ע'ראם. בתוך ההלם והבלבול הנוראיים מיהרו בני המשפחה לבית החולים אלאקצא בדיר אלבלח, שם נקבע מותם של האם, האב ואחד מילדיהם. שישה מהילדים שרדו את ההפצצה ונותרו יתומים מאב ומאם - ארבעה מהם קטינים.

האם שנהרגה בהפצצה הייתה אזרחית ישראלית שנישאה לתושב עזה והתגוררה ברצועה דרך קבע מכוח היתרים צבאיים מתחדשים.

מאותו רגע נאלצו ששת האחים שנותרו בחיים לדאוג בעצמם להשרדותם. "נאלצנו - כל אחד מאיתנו - לקחת על עצמנו תפקיד שלא היה אמור להיות שלנו" [סיפר פאדי בן ה16 לכתב סוכנות הידיעות AP](#).

לאורך השנתיים האחרונות, ניהלנו מאבק משפטי נחוש למימוש זכותם של הילדים לצאת מעזה ולהתאחד עם אחותם הבכורה בישראל. המאבק כלל שתי עתירות מנהליות ועשרות פניות לרשויות.

הייתי בקשר רציף עם מייס, שלא הפסיקה לשאול את אותה השאלה: **מתי הם יוכלו סוף סוף להגיע הביתה?**

מייס אלע'ראם מחבקת את אחותה ארג'ואן בת ה-8 בביתה בנצרת (AP Photo/Mahmoud Illean)

בינתיים, הילדים נותרו לכודים בעזה. להיות יתום במלחמה זה משהו שלא ניתן לדמיין. הם נאלצו להתמודד עם רעב, פחד, בדידות ולעבור דברים שאף ילד לא צריך לעבור. ליוויתי אותם בכל שלב – סייעתי להם להשיג דרכונים ותיאמתי את יציאתם מעזה.

ואז, שנתיים לאחר שהתחלתי לטפל בתיק, הגיעה ההדעה שלה חיכיתי. פתחתי את הטלפון וקיבלתי ממייס תמונה שאני לעולם לא אשכח: אחיה ואחיותיה, כעת אזרחי ישראל, היו בדרכם לפגוש אותה בביתה בנצרת, לאחר ארבע שנים שבהן חיו בנפרד.

קשה לתאר את מה שהרגשתי באותו רגע. אחרי אינספור הליכים משפטיים, מכתבים, שיחות טלפון, וחודשים ארוכים של חוסר ודאות, המאבק המשפטי הגיע לסיומו. אבל חשוב מכך, זכיתי לראות את ששת האחים בדרכם למקום מבטחים. רגעים כאלה מזכירים לי למה בחרתי לעשות את מה שאני עושה.

אתמול, קיבלתי עוד ידיעה משמחת: הילדים הצעירים מתכוננים לחזור לבית הספר. לראשונה מזה שלוש שנים, הם יוכלו ללמוד באופן סדיר. האחות הצעירה, ארג'ואן, מתרגשת במיוחד. למרות שהיא כבר בת שמונה, היא מתחילה את לימודיה בכיתה א', לאחר שהפסידה את שנות הלימוד הראשונות שלה במהלך המלחמה.

משפחת אלע'ראם (AP Photo/Mahmoud Illean)

סיפורה של משפחת אלע'ראם אמנם יוצא דופן, אבל המכשולים שעמדו בפניה, לצערנו, מאוד נפוצים. מדי שנה מייצג המוקד מאות משפחות פלסטיניות שהופרדו בשל חסמים משפטיים ובירוקרטיים המאיימים על יכולתן לקיים חיי משפחה בסיסיים. מאחורי כל תיק שמסתיים בהצלחה עומדות שנים של מאבק משפטי, התמדה ואמון מצד משפחות שמסרבות לוותר.

התמיכה של כל אחד ואחת מכן מסייעת לנו לעמוד לצד המשפחות הללו ולהיאבק למען זכותן לחיות יחד. תודה שאתם מאפשרים לנו להמשיך בעבודה הזו.

שלכם,

מאיסא

לתרומה

Our mailing address is: newsletter@hamoked.org.il

Want to change how you receive these emails?

You can [update your preferences](#) or [unsubscribe](#)